

वत स्मिरपदं भवेत् । यन्निवः वरनासेन फूत्कारं
वज्रकन्दरे । यतोऽनेन गजगीति वायुसङ्कारणात्
आस्वावमावयः । “बोद्धव्याकुलमानां तु प्रकृत्यां वंश
नालिकाम् । अन्त्यायमूनां तां लिङ्गसुखे दत्त्वा
तन्मयम् । धृत्वा फूत्कारमन्तेऽन्ताः कुर्यात् वादं
सुकुसुम्भः । प्रत्यहं तेन विदितं लिङ्गद्वारं क्रमाद्भवेत् ।
ततो नात्याऽनया तोयमत्वं फूत्कारतोऽन्तरे । लिङ्ग-
रन्ध्रेण गृह्णीयात् क्रमवद्वा सुसाधकः । लिङ्गच्छिद्रेऽप्ये
विदिते क्षीराक्षणे ततो भजेत्” ध्रुवन्दरे लिङ्गद्वारे ।
“अपानमाकुञ्च्य ततो वसेनोर्ध्वं” दुग्धमाकटिगधि-
क्रमेण । समभ्यसेद्विचलमस्मत्संभगे पतहिन्दुमथोर्ध्व-
माहरेत्” ४४४० ।

रङ्गेतः सहजोली “अथ हि कुक्षिमितायां प्रपञ्चं” समूर्ध्वं
क्रमेण उपरि कुर्यात् कुक्षितात् लिङ्गनालात् । निज उप-
गतविन्दुं सन्निवध्यानुकुर्यात् सुरतरसनिमग्नो लिङ्गसंवा-
जनानि । विन्दुः पाण्डुर एव चन्द्र उदितः सूर्यो भवे-
दात्तं विन्दुरप्रतिमं रवेः पटगतं शुक्रं शशिस्थानके ।
ऐक्यं साधनयोः स्ववर्णाणि गृह्यां नो जायतेऽतो मृति-
रन्त्यान्त्यं गृहधूरते निजमहिम्नैक्यं हयोर्विपद्ये । अ-
भ्यासपाटवतया विदधाति योविदेव” सुहृत्परिकल्पितः
उत्तिष्ठम् । यदात्तं समभिरक्षति योगिनी सा वज्रो
विशेषखिलसिद्धिपदं प्रयाति । यक्षीरजो विन्दुरथं
भवेत्तो हयोः सुयोनात् परित्यज्यतेऽस्त्रिचम् । वीर्यं
निजम् आर्कवनेतकोशमार्गकां हि वज्रोऽनुदिता
सिद्धिदा । सहजोली त्वमरोली वज्रोऽष्टा भेदतो भवतः ।
विन्दुं देहे विन्दुयाद् देन न केन प्रकारेण । यक्षोली
नियन्तातर नरवधूताः सङ्कुलविपनात् सद्गन्धर्वगणोद्य-
दाव्युहता भूताः स्वयं संक्षिप्तिः । सेनोक्ता सहजोलीका
सुरसुतेरायोदितायै सुभा वज्रोलीति गृह्यां वनेति
निवृतं मोनेऽतिमुक्तेश्चतस्रः । आकष्योर्ध्वं मूलमत्या-
ख्येकं तद्वातवारं संकुजेमूलनालात् । आकष्योर्ध्वं वायु-
ना यो हठेन नित्यं धत्ते विन्दुसिद्धिं स याति । इति
अणुसाध्यासनाद् शुद्धयोक्तपथेन सन्तं योगी । शालिं
गतः संभोगेन तस्य विन्दुः सत्यं व्रजति” ४४४० ।

शक्तिचासनम्-“कुटिनाङ्गी कुण्डलिनी भुजङ्गी शक्तिरीश्वरी ।
कुटिनाङ्गनी देवीशब्दाः पर्यायवाचकाः । कन्दोर्ध्वं
कुण्डली शक्तिरप्या कुण्डलाङ्गतिः । जङ्गलारसं
नित्यं सखेनाप्याद्या विवर्ति । येन जनेनैव मन्त्रं जङ्ग-

स्यामं निरामयम् । सखेनाप्याद्या तद्वहारं प्रमुखा वरने-
श्वरी । उद्घाटयेत् कपाटं तु यथा कुञ्जिण्या हठात् ।
कुण्डलिन्या तथा योगी मोहद्वारं विभेदयेत् । कन्दोर्ध्वं
कुण्डलीशक्तिर्बुद्ध्या मोक्षाय योगिनाम् । मन्त्रनाय च मृदा-
नां यक्षां वेत्ति स योगविद् । अक्षोपिदीपयैलानासाधारः
शेषकुण्डली । अमोघयोगतन्त्राणामाधारः कुण्डली तथा ।
कुण्डली कुटिनाकारा संपद्यत् परिकीर्तिता । सा शक्ति-
खालिता येन स सुक्तो नात्र संभवः । यक्षासुरयोर्मध्ये
वासरगुहा तपस्विनी । मन्त्राकारेण गृह्णीयात् तद्विष्णोः
परमं पदम् । इहा भक्तवती गङ्गा पिङ्गवा यमुना नदी ।
इहापिङ्गलयोर्मध्ये वासरगुहा सरस्वती । पुच्छं प्रगल्भ
भुजङ्गी सुप्तासदबोधयेत् ताम् । निद्रां विहाय सा
कल्पी मूर्धसिचरते हठात् । परित्यक्ता चैव फणावती
सा प्रातश्चायं प्रहराड्मात्रम् । प्रपूर्व सोम्यात् परि-
धानयुक्ता प्रगल्भा निर्यात्यतिचाविता सा । वितस्त्रिमितं
दीर्घं विस्तारं चतुरङ्गलम् । सुदुर्लभं धवलं प्रोक्तं वेदना-
ख्यरक्षणम् । वज्रासनस्थितो योगी चावयित्वा त
कुण्डलीम्” ४४४० ।

तदङ्गुल्यभेदनम् सूर्यादनन्तरं भक्ता कुण्डलीनाय बोध-
येत् । भानोराकुञ्चनं कुर्यात् कुण्डलीं चाजयेत्ततः ।
सूनुवङ्गगतस्यापि तस्य सत्युभयं कुतः । नावादिशेष-
भागवाहिपयमात् प्राणोऽतिदीर्घोक्तः । अन्तान्तः परि-
पूरितामृततनुः प्राग्वच्छिष्टकामस्तका । भिन्दुं काव-
विशालवर्द्धनमानु अरुन्धनोऽङ्गीमानु तत्कार्यं कु-
र्वते पुनर्नववरं जीर्णद्रुमकल्पम् । कुण्डलीं चाव-
यित्वा तु कुर्याद्भक्तां प्रियेष्ठः । एवमभ्यासतो नित्यं
यमिनः गच्छते यमः । सदाभ्यसेत् आर्कभेदसुखाङ्गीं
चापि योगिनीम् । एवमभ्यासयुक्तम् यमस्य यमिनः
कुतः । सुहृत्सङ्गपथ्यं निर्भरं चावनादसौ । उर्व-
नाकष्यते किञ्चित् सुषुम्णागतकुण्डली । सुहृत्सङ्ग-
पथ्यं निर्भरं चावनादसौ । अङ्गुल्ययं रतस्त्रेव नित्यं
चित्तमिनाशने” ४४४० ।

समाधिक्रमः “अपेदानीं प्रवक्ष्यामि समाधिक्रममल-
यम् । सत्युक्तं च सुखोपायं मज्जानन्दकरं परम् ।
सज्जिते सैत्तनं यद्वै वास्यं भजति योगतः । तत्वात्
मनसोरैक्यं समाधिः सोऽभिधीयते । राजयोगस्य सा-
हाय्यं कीवा जानाति तत्पतः । शान्तान्मुक्तिस्थितेः
वितिः सुखाक्येन लभ्यते । इदंभो विप्रवत्सगो